

ken indflydelse har det på de valg, de træffer, og på ligestillingen imellem dem i det hele taget?

Jeg har god erfaring med at spørge de unge selv fra de workshopper, der er blevet holdt sidste år om unge og vold, så i år vil jeg holde en fællesnordisk ungeworkshop om temaet unge, seksualisering og kønsroller. De unge har jo stærke holdninger til ligestilling og køn og kan være med til at give nogle bud på: Hvad er det, vi skal arbejde videre med, og hvordan skal vi arbejde videre med det? De kan give nogle fordomsfrie og kreative bud på, hvordan vi kan nytænke kønsrollerne, for hvis kønsrollerne bliver for fastlåste, ja, så begrænser de i virkeligheden pigerne og drengene i deres valg senere i livet. Det begrænser også deres valgmuligheder og deres oplevelse af sig selv og deres omverden. Det har ikke alene betydning for deres trivsel og selvopfattelse, men også for deres valg af uddannelse og job, deres familiemønstre, deres karriere og deres økonomiske situation.

Måske er det det, der bliver synligt, når vi ser, hvor få kvinder der er placeret i toppen af Danmark på chefgangene, på universiteterne og i kommunalbestyrelserne. Det er et demokratisk underskud, når kvinder kun udgør omkring en fjerdedel af lokalpolitikkerne og kun sidder i et fåtal af landets borgmesterkontorer. Ved næste valg skal det gerne være anderledes. Jeg har allerede skubbet til partiforeningerne ved at sende dem information om, hvad de kan gøre for at få flere kvinder på listerne til næste valg. Jeg mener, at det er dér, vi skal finde nøglen til at få flere kvinder valgt ind i lokalpolitik, for de kommuner, hvor der er mange kvinder på listerne, også på den øverste halvdel af listerne, ja, der bliver kvinderne faktisk også valgt ind.

Hvad angår erhvervslivet og forskningsverdenen er der allerede et solidt arbejde i gang. Med de lave tal, under 10 pct. kvinder på de øverste niveauer, skal der stadig arbejdes aktivt for at ændre på tallene.

Jeg arbejder på en række forskellige fronter, men fælles for dem er, at virksomheder og universiteter selv bærer en stor del af arbejdet og også bærer en stor del af ansvaret for, at der sker noget for at få flere kvinder med. Så kan de også høste frugterne af arbejdet bagefter, når de får en bedre andel af talenterne i samfundet. Det kan nemlig betale sig at have både kvinder og mænd i ledelsen, og det gør sig også gældende på bundlinjen, som vi senest har set gennem Nina Schmidts undersøgelse.

Det er de fem temaer, som jeg og regeringen vil arbejde med i 2005. Kort fortalt handler det om at få fordelt indflydelsen ligeligt, at udnytte talentmassen effektivt og at udfordre de eksisterende kønsroller. Jeg har sat nogle ambitiøse mål, og jeg er klar over, at der er meget at gøre for at nå dem. Derfor sætter jeg en række nye initiativer i gang, men vi skal jo ikke glemme, at det også kræver rugbrødsarbejdet, det kræver det lange, seje træk, det handler om at integrere køn og ligestilling i alt andet arbejde, om at være vagthund over for offentlige bestyrelser og udvalg og om at sikre viden om ligestilling.

Arbejdet med kønsmainstreaming er også et arbejde, som jeg prioriterer højt, og gennem den handlingsplan, der er iværksat for mainstreamingsarbejdet i staten, er vi faktisk kommet langt. Der er udviklet redskaber til arbejdet, og ministerierne er i gang med kompetenceopbygningsforløb. I 2005 vil jeg også gøre en speciel indsats for at få kommunerne med i dette arbejde.

Kombinationen af det lange, seje træk og de nye udviklingsinitiativer er vejen frem mod ligestilling, og det er grundlaget for den perspektiv- og handlingsplan, som vi nu skal debattere.

#### **Formanden:**

Ud over den skriftlige redegørelse har vi nu også fået ministerens mundtlige redegørelse, og den er der en kort bemærkning til.

(Kort bemærkning).

#### **Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Jeg ved ikke, om det er – jo, det er det nok – gået op for ligestillingsministeren, at et af de helt store projekter, som det her Folketing har behandlet i løbet af foråret, er kommunalreformen, som jo betyder en total omlægning af hele den offentlige sektor og dermed en omlægning af arbejdsvilkår for en rigtig stor del kvinder, som jo udgør 75 pct. af de ansatte i f.eks. kommunerne.

I den forbindelse har vi jo tidligere haft en debat, hvor ligestillingsministeren stillede sig positivt over for at prøve at lave en vurdering af de ligestillingsmæssige konsekvenser af kommunalreformen. Det er bare aldrig sket; kun 4 ud af de 50 lovforslag har været udsat for en form for ligestillingsmæssig vurdering. Og i betragtning af, hvor stor betydning det har med hensyn til trygheden i ansættelsen, med hensyn til, at folk måske får længere til arbejde, med hensyn til, at folk får omlagt deres arbejde, så mener jeg egentlig, at vi godt kunne forlange, at der også